

CASINO del BOULOU

1er casino dels països catalans
tots els jocs europeus i americans

roulette, baccarà, (dimecres, divendres, dissabte, diumenge)
black-jack, boule, chemin de fer
i també 30 i 40, craps.

restaurant

LA GASTRONOMIA
DINS
LA SALA
DE JOC

tel. 37 40 37

VALENCIA

«La Tempesta», pel Roy Hart Theatre

Per començar, el fet que l'actuació del Roy Hart Theatre es presentés dilluns a la nit com una estrena «mundial», ja constituïa per al crític un mal averany. No és el primer cop que una companyia, diguem-ne «internacional» o «nacional», se serveix del públic de la ciutat de València com de «conill d'Indies».

Es veu que en fem cara... Bromes a banda, un triomf o un fracàs a la capital valenciana no comprometen a res. Si s'esdevé el triomf, llavors els responsables se'n aprofiten mitjançant una gran campanya de «public relations» a nivell dels «mass media» d'àmbit estatal. Aquest fou el cas, al seu dia, del muntatge de Diaz Zamora de **Las Salvajes de Puente San Gil**. Si el fracàs corona la representació, doncs, muts i a la

gàbia, que ningú s'assabentarà de res més enllà dels límits de la ciutat. Fet i fet, a efectes culturals, València no existeix. Tant se val que el públic siga exigent o qualificat (jo diria que ho és força més que a Madrid i a Barcelona, però...), perquè el protagonisme, al capdavant, se'l reparteixen sempre les primeres capitals de l'Estat. València resta, en tot cas, com la ciutat encisadora de les estrenes insegures i «experimentals».

Supose que l'estrena de dilluns propassat té quelcom a veure amb aquesta circumstància. Potser hi havia també, no sabia dir-ho, una motivació sentimental: Roy Hart morí d'accident d'automòbil en dirigir-se a València per tal de presentar-hi la seua companyia. Amb tot, i cenyint-nos a aquesta versió de **La Tempesta** de William Shakespeare en llengua francesa, cal deixar constància d'una decepció majoritàriament compartida pel miradíssim públic que hi assistí. L'obra —com digué un crític d'ací— fou una mediocre tempesta en un vas d'aigua. Sense cap mena de rigor estètic, Shakespeare fou reduït a un seguit d'escenes mancades d'una mínima concatenació i sense cap coherència formal. I nosaltres que pensàvem que el Roy Hart era

belleza, variacions sobre la formal. Amb uns actors força desiguals —els uns semblaven els mestres, els altres els deixebles debutant en la funció de fi de curs—, amb una expressivitat gairebé nul·la quan no d'un naturalisme tronat i maldestre, el Roy Hart ens féu passar les dues hores teatrals més insuportables de les darreres temporades. Sense cap mena de troballa plàstica, sense explotar cap ni una de les possibilitats visuals del text, l'obra resultà d'una pobresa tan alarmant que ni tan sols l'efectisme hi féu acte de presència. Pel que fa al públic, els uns aguarenten com pogueren, esperonats pel mite «cosmopolita» del Roy Hart Theatre. D'altres abandonaren el local en l'avinentesa discreta de la mitja part. I n'hi hagué també —com ara el crític— que haurien fet ús de la pràctica alliberadora de la riallada, si no fos perquè som encara un públic de «provincies» i servem insincerament un respecte elemental en aquestes ocasions.

Una volta més forem «conills d'Indies». Ja m'agradaria, ja, veure aquesta mateixa «Tempesta» de dilluns propassat als escenaris de Madrid i/o Barcelona...

AMADEU FABREGAT

JA RESPIRAR AL TIBIDABO!

alegria dels barcelonins

TIBIDABO

ATRACCIONS - RESTAURANT
SNACK BAR - ZONA DE PICNIC
BOSC

TIBIDABO RELAX DE BARCELONA

REGIO **VISTARAMA** PALACE

AVUI TARDA, ¡ESTRENA A ESPANYA!

En el seu vell ofici l'anomenaven: «La COREA2»
El seu negoci: LA PROSTITUCIO DE JOVES D'AMBDOSEXES

una producció de JOSE FRADE

«LA COREA»
un film de PEDRO OLEA

QUETA CLAVER ANGEL PARDO
GONZALO CASTRO CRISTINA GALBO

NOTA:
A la sessió de nit, hi assistirà el director del film Pedro Olea, i els protagonistes Queta Claver, Angel Pardo, Gonzalo Castro i José Luis Alexandre

Autoritzada majors de 18 anys.

RADIO

Exigències de la ràdio d'ara

Segons va dir el senyor Artur Comte a les Darreres Jornades de Ràdio celebrades a Barcelona, la ràdio ha de tenir tres exigències mínimes: llibertat, diversitat i alegria. I raonant aquestes tres exigències va referir-se a la primera dient que la ràdio té uns límits. Quant a la diversitat, va explicitar que el deure de la ràdio es de salvaguardar les originalitats dels pobles, i quant a la tercera, va referir que la ràdio ha de salvaguardar l'alegria de viure.

Llibertat, diversitat i alegria. Tres exigències, tres característiques que els professionals de la ràdio catalana comencen de tenir molt presents a l'hora de «fer ràdio catalana».

LA RADIO AL PAIS VALENCIA

Tenim notícia que Ràdio Peninsular a València emet cada setmana de 12 a 1 del migdia un programa en llengua catalana titulat «De dalt a baix» i en el qual es dona una àmplia panoràmica de la informació i actualitat cultural i musical al País Valencià.

Igualment, cal destacar, perquè així m'ho han comentat, l'enorme satisfacció que ha produït als radiooients valencians de sentir anuncis radiofònics per primera vegada a la ràdio, després de quasi quaranta anys, en la seua llengua. Això vol dir que el procés de reincorporació de la llengua catalana amb tota normalitat encara és lent, però que de mica en mica hom s'adona de la importància que té emprar de la manera més normal i en les coses més normals la llengua comuna de tots. En aquest cas, la catalana.

PROVES PER A LA RADIO EN CATALA

Continuen tenint lloc a RTVE de Barcelona les proves de selecció per a possibles candidats a llocs de guionistes, locutors o redactors per a l'Emissora en Freqüència Modulada de Ràdio Nacional, i de la qual ja hem parlat des d'aquest mateix espai setmanal. Recordem avui, per a tots aquells que hi puguin estar interessats que s'han de posar en contacte amb el Departament de Programes de RTVE, Passeig de Gràcia, 1, 6a planta - Tel. 302 16 16.

BARCELONA, HORA 0

Hem estat conversant amb Miquel Rey, realitzador del programa de Ràdio Peninsular «Barcelona Hora 0» que s'emet cada dia, per les seves antenes, i ell mateix ens ha comen-

tat que les principals característiques del programa són la més completa informació de tots aquells esdeveniments que són actualitat a aquelles hores i una àmplia informació del món artístic. Tot això en dúplex amb Madrid, dirigit per ell des de Barcelona, fan de programa un resum diari exhaustiu del món de l'espectacle.

DIETARI

A partir de les quatre de la tarda, Ràdio Barcelona, emet cada dia de dilluns a divendres el programa que realitza i presenta Alfons Quintà «Dieteri», que recull l'actualitat política de Catalunya a través dels seus personatges més significats.

«CATALUNYA BAJO EL SOL», UN PROGRAMA OMNIBUS

També volem referir-nos al programa que cada diumenge al matí, de les 8 fins a 2/4 de 3, emet Ràdio Espanya de Barcelona i titulat «Catalunya bajo el sol». Es un programa d'aquells que en termes radiofònics s'anomena omnibus i que realitza i presenta Javier Tagle, amb la col·laboració d'Ernic Frigola, Eladio Gutiérrez i amb el qual connecten, també, a les 10 del matí i fins a les 11, totes quelles emissores que formen part del grup «Cadena Catalana». Es a dir, de Ràdio Lleida, Ràdio Girona, Ràdio Reus, Ràdio Penedès, Ràdio Manresa i Ràdio Terrassa.

I en cadascuna d'aquestes emissores un corresponent dona, al llarg del matí i en part de la connexió en cadena, àmplia informació de l'actualitat local. A part d'això, el programa tracta tots els temes d'interès i actualitat del Principat, juntament amb concursos, la música d'actualitat, entrevistes i comentaris literaris i informació de l'actualitat literària.

MONTSERRAT MINOBIS